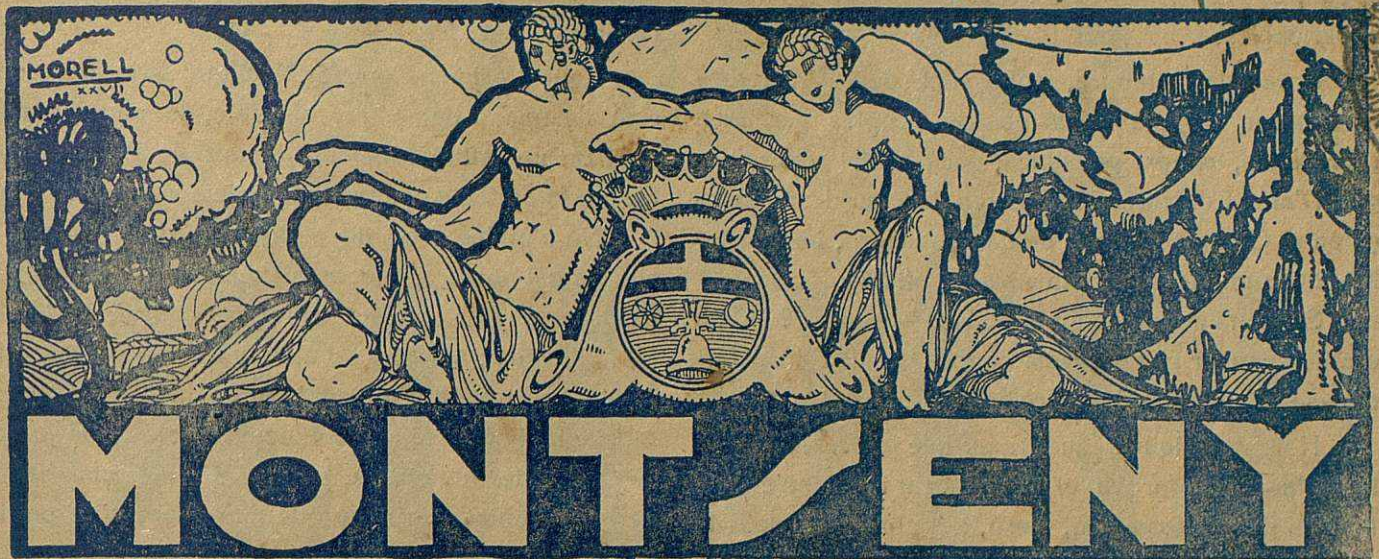

Miquel Grivé Masó

Director: EN MIQUEL GRIVÉ

Any X

Sant Celoni, 11 d'Abril de 1936

Núm. 387

El primer Congrés Nacional

de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Dies 12, 13 i 14 d'Abril

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ha organitzat per aquests dies un acte de gran transcendència per a la Cultura de Catalunya. El seu primer Congrés Nacional, en el qual personalitats de gran vàlua pedagògica i patriòtica faran arribar llur veu a tots els amants de la cultura i de la nostra parla.

Fóra endebades que volguéssim disminuir l'importància que per a la difusió i coneixement de la nostra cultura representa aquest Congrés.

Fixar la necessitat de difondre i sostenir l'ensenyament de la llengua nacional, és tenir ja mig resol el problema, puix que un poble que ignora la seva parla, pràcticament ha deixat d'existir com a poble.

Els catalans que tenim moltes qualitats, tenim també molts defectes i no és el menys important el que fa referència a la nostra deixadesa a sostenir les conquestes fetes, fetes sovint a costa de molts esforços i sacrificis. Quan els catalans han pretès assolir un objectiu determinat, hi han posat l'esforç col·lectiu necessari, però han fruit poc de llur conquesta, puix ai las! que sembla com si la satisfacció d'haver assolit l'objecte cobejat adormís les nostres facultats per continuar a desenvolupar l'èxit obtingut, a fortificar-lo i a fer-lo definitiu.

L'esforç esmerçat en la conquesta de l'ideal, s'estroneja fàcilment en els catalans i veiem com l'enemic s'infiltra poc a poc, com el corc en la fusta, fins a destruir l'obra de diverses generacions.

Els catalans que tingueren un predomini absolut en la Mediterrània no saberen consolidar llur imperi comercial i per abandó i per les lluites fratricides, Catalunya caigué en la situació deplorable d'un poble vençut i humiliat, anorreat el seu comerç, destruïda la seva Cultura.

Manca fe en els destins de Catalunya! i on no hi ha fe, no hi ha perseverança, ni estímul, ni esperit de superació o de sacrifici.

Per ço hem vist que els homes que han portat la direcció de la nostra benemèrita Protectora, han sofert tota mena de desenganys en ço que fa referència al concurs que els catalans han aportat a aquesta obra d'alt patriotisme. Però malgrat l'indiferència de la majoria dels catalans, llur tenacitat s'han vist coronats per l'èxit de l'obra realitzada. Escoles, Colònies escolars, edició d'obres de text, curssets nocturns, etc.

Es que aquells catalans benemèrits, tenien fe en Catalunya i no planyien cap esforç ni cap sacrifici per a portar a bon terme l'obra començada. El camí

15 ABR. 1936